

Stockholms UFO-nytt

Informationsblad om Oidentifierade Flygande Föremål. Nummer 3/2006

GOTT NYTT UFO ÅR !

Stockholms UFO-förening, STUFO

c/oAndreas Ohlsson
Byälsvägen 231nb
128 47 Bagarmossen

Telefon 08-36 73 98

Postgiro: 440 19 83-4

Kontaktperson: Andreas Ohlsson

Stockholms UFO-nytt är ett informationsblad
för medlemmar i Stockholms UFO-förening
och utkommer med 3 nr/år.

Medlemsavgift:	Helår 1/1-31/12	Halvår 1/7-31/12
Inkl. Stockholms UFO-nytt postgiro 440 19 83-4	130:-	70:-
Pensionärer och heltidsstuderande inkl.Stockhoms UFO-nytt postgiro 440 440 19 83-4	90:-	50:-

Om du är intresserad av att få mer Ufo-information kan
vi rekommendera UFO Sveriges hemsida www.ufo.se
Att du prenumera på.

UFO-Aktuellt. postgiro 50 50 60-4 220:-/år löpande

HEJ!

Nytt år och ny tidning:
UFO-Raden/Rapport-Nytt

Tack alla som gjorde vår julavslutning möjlig! Den 7 december höll UFO-Sveriges ordförande Clas Svahn föredrag för oss i föreningen och vi kunde också bjuda på ett delikat julbord som blev mycket uppskattat. Utan alla ideella insatser hade det inte blivit av över huvud taget, så en stor eloge till alla er som ställde upp och särskilt till Inga-Lill Wallin som var spindeln i nätet för arrangemanget.

Vi står inför tydliga och positiva förändringar i föreningen. År 2007 utökas informationen till medlemmarna i Stockholms UFO-förening. Stockholms UFO-Nytt upphör som enskilt medlemsblad men uppgår istället i tidskriften UFO-Raden/Rapport-Nytt. En del av er känner

säkert till UFO-Sveriges tidskrift Rapport-Nytt, där man närmare kan bekanta sig med de rapporter som kommer organisationen till del. I tre av de totalt fem nummer som utkommer under 2007 ska 2–3 sidor med ufoinformation om sådant som rör Stockholmsområdet finnas med. Du får alltså mycket mer information om ufofenomenet som medlem i Stockholms UFO-förening framöver. Du betalar in din medlemsavgift (130:-) till Stockholms UFO-förening som vanligt och får då fem nummer av UFO-Raden/Rapport-Nytt under 2007.

Välkommen till ett nytt ufoår!

Andreas Ohlsson
Ordförande Stockholms UFO-förening

Gott Nytt År!

Innehåll:

Säsongsavslutning med julbord	4
Stufo-nytt går upp i RapportNytt	6
Insändare	6
Insändarsvar	7
Marteboljuset	8
Pressklipp	10

Säsongsavslutning med julbord

Traditionsenligt firades höst-avslutningen med julstämning i form av god mat och Inga-Lills lotteri. Kvällens föredragshållare var UFO-Sveriges ordförande Clas Svahn som under en timmas tid visade och berättade kring några av de ufobilder som rapportcentralen fått in det senaste året.

Clas visade ett 30-tal bilder och tog upp det mest karaktäristiska för var och en av dem. Med digitalkamerornas intåg i folkhemmen har bildmaterialet ökat.

Den nyaameratekniken har medfört nya ufobilder av vilka de flesta är feltolkningar

och kring dessa handlade föredraget i huvudsak. Det är viktigt att sprida nyvunnen kunskap om hur ufomenen kan te sig på de digitala bilderna.

Den vanligaste felbedömningen står vattendroppar för, som i kamerablixtens ljus reflekteras som runda klot, så kallade orber.

Andra reflexer kan vara insekter, snöflingor och dammkorn för att nämna några källor utanför kameran. Reflexer kan också uppstå i kamerornas linssystem vid starkt motljus.

Ett par riktiga ufobilder fick vi även se. Den ena tagen

upp mot blå himmel visar ett par runda små klot men med ett mer tredimensionellt utseende än de vanliga vattendroppsreflexerna. Dessutom tycktes de framträda skuggade cirkelsektorvis i ett asymmetriskt mönster som utesluter både reflex från sol eller kamerablixt.

En annan bild visade en hängglidare från Brasilien. I bildens ovkant fanns på ett ansevärt stort utrymme något som i nuläget måste betraktas som ett ufomen. Flera teorier har lagts fram och flera ögonvittnen finns också till fallet. En tom fallskärm som blåst iväg skulle det

Lottdragningen. Foto: Clas Svahn

Ingemar Westman
och Andreas Ohlsson. Foto: Clas Svahn

kunna vara men då stämmer inte vittnesuppgifterna med dess flygsätt. Strax efter att bilden togs ska föremålet på 15 sekunder ha satt fart och försvunnit utom synhåll. Lite spekulativt prat blev det förstås i lokalen kring bilden.

Clas gav också exempel på

rena fejkbilder som han fått från en man i England. Mannen ville visa hur lätt det är att göra storslagna tefatsbilder medelst metoden fiskelina och metspö utom synhåll för bildfönstret.

Det var ett trevligt föredrag, god mat och ett spän-

nande lotteri, så det var synd att inte fler än 18 personer kom. Men ni kanske sov för att sitta uppe sen på natten och vaka in Fuglesangs start med Discovery.

Conny Ljung

Conny Ljung, Johnny Ljung
och Kerstin Beddefeldt. Foto: Clas Svahn

STUFO-nytt går upp i RapportNytt

Vi står inför ett nytt år och det kommer att hända mycket när det gäller ufoverksamheten också under 2007. Stockholms UFO-Nytt upphör som enskilt medlemsblad men kommer istället att slås ihop med Rapport-Nytt/UFO-Raden.

Denna tidskrift ges ut av Riksorganisationen UFO-Sverige (som också Stockholms UFO-förening tillhör) och där skrivs om alla de ufo-rapporter som rings in och

mejlas till UFO-Sverige. Dessutom innehåller tidskriften djuplodande artiklar om olika ufofall och nyheter gällande ufologin som ett komplement till UFO-Aktuellt.

Vi utökar alltså informationen till Stockholms UFO-förenings medlemmar från att gå från 3 nummer till 5 nummer per år. I Rapport-Nytt/UFO-Raden kommer det i tre av fem nummer att finnas med uforelaterat material som rör Stockholmsområdet så att

vi täcker in verksamheten i vårt distrikt. Priset blir det samma som tidigare, dvs 130:- för fullt medlemskap och 90:- för studerande och pensionärer.

Följ med in i nästa år med Stockholms UFO-förening och Rapport-Nytt!

God Jul och Gott Nytt år!
önskar

Stockholms UFO-förenings
styrelse

Insändare: Bättre mötesaktiviteter och information till allmänheten

För flera besökande på möten och fler medlemmar föreslås att Stockholms UFO-förening kontaktar DN:s På Stan så att det under "möten" kan skrivas in föreningens möte under den aktuella veckan. Sådana annonser är antingen gratis eller så är priset mycket lågt. Svenska Dagbladet har också en kulturbilaga som kanske ger samma möjligheter.

Jag föreslår också att föreningen utlyser en intern tävling för en föreningsaffisch som med jämna mellanrum kan hängas upp på olika bibliotek, kulturhus, skolor och högre utbildningsanstalter.

Medlemmarna är spridda över olika stadsdelar och det borde inte ta så mycket arbete att visa att man finns till även med en sådan markering.

Medlemmar i Stockholms UFO-förening är spridda över kommunen, kanske också hela länet. Det betyder att den bästa platsen att avhålla möten inte är i en liten förort, men inom tullarna eller nära Stockholm city.

Det har blivit sagt att hyra lokal på ABF-huset på Sveavägen i centrala Stockholm blir för dyrt för en lokalförning. Men det finns andra möjligheter som måste undersökas. Till exempel har Har-

vigska Huset på St. Paulsgatan 39 lokaler. För en timme kostar en lokal med plats för cirka 25 personer 250 kronor och för cirka 70 personer kostar det 300. Med tanke på att föreningen själv borde avsätta en liten summa till en sådan strategisk aktivitet blir utgifterna ännu lägre för dem som deltar. Möteslokaler centralt i Stockholm istället långt ut i en förort har också den viktiga funktionen att rekrytera flera medlemmar.

Det är dags att synas och inte gömma sig från allmänheten.

Låt mig också säga att det

kan finnas andra möjligheter, till exempel att få tillgång till lokaler som ägs av större ideella föreningar som måste undersökas närmare om 500-600 kronor för två timmar blir för dyrt.

Avslutningsvis vill jag föreslå att medlemsbladet upprättar en sida för debatt, kommentarer och förslag från medlemmarna. Alla måste få rätten att skriva i tidningen. Inläggen måste handläggas

demokratistiskt och kronologiskt med undantag för inlägg som berör viktiga möten som årsmötet och UFO-Sveriges riksstämma.

Hälsning,
Björn-Olav Kvidal

Andreas svarar:

Hej Björn,
Jag läste upp ditt brev på vårt senaste styrelsemöte med Stockholms UFO-förening.

Jag håller absolut med dig om att vårt medlemsblad ska vara öppet för medlemmarna. Redan nu är det ju medlemmarna som varje gång skriver det som publiceras i medlemsbladet. Det är upp till redaktören att välja ut det material som inkommer till medlemsbladet varje gång och det har Stefan Roslund skött. Inte heller mina artiklar kommer alla gånger med, trots att jag är ordförande. Problemet är dock inte att vi får för många utan för få bidrag!

Det du föreslog angående att sätta in gratisannonser i dagstidningar och så vidare är i och för sig inte något nytt, eftersom vi har utnyttjat det tidigare. Det var dock bra att du kom med förslaget eftersom jag sett att vi varit dåliga på att utnyttja den möjligheten under den senaste tiden. Här kan vi bara bli bättre!

Vad som kan vara viktigt att poängtera är allt arbete som läggs ner av styrelsen och som kanske aldrig medlemmarna ser. Det är ständigt nya utskick av protokoll, medlemsblad, e-post, uppdatering av adresslistor och etiketter samt alla de telefonsamtal som görs inom föreningen. Allt detta sköts av ett fåtal personer inom styrelsen.

Medlemmarna kommer och bänkar sig på de aktiviteter vi

har och märker kanske aldrig hur mycket arbete som faktiskt redan görs i föreningen. Jag menar inte att någon ska tycka synd om de personer som engagerar sig, bara att det kan vara på sin plats att fundera över vad det innebär att verkligen engagera sig i föreningslivet. Allt tar tid och saker måste ständigt prioriteras vilket också leder till att viktiga personliga saker prioriteras bort till förmån för föreningslivet.

Vad gäller föreningslokalens belägenhet håller jag inte med dig. Vi har tidigare haft lokaler både i Solna, hos ABF, och även vid Fältöversten. Kom det mer folk och besökte oss då, trots att vi annonserade i dagspress? Nej, det gjorde det inte. Vi har aldrig varit så många som vi är för tillfället då vi ses i Barkarby. Under förra årets julfest var vi över 30 personer och det är ändå inte så illa i en förening med 44 betalande medlemmar.

Naturligtvis borde det finnas fler ufointresserade i Stockholm än så och det behövs flera kreativa förslag för hur vi ska rekrytera dem, där har du flera bra förslag. Föreningen har dock inte råd att lägga ut några pengar på kostnader för föreningslokaler och den lokal som vi för närvarande har i Barkarby är gratis eftersom Inga-Lill bor i området.

Personligen, och jag vet att

jag också har styrelsen bakom mig, så tycker jag att det över huvud taget är på sin plats att fler skribenter bidrar med mer material till medlemsbladet. I det senaste numret efterlyste jag på ledarplats fler som vill engagera sig. Som du skriver så har alla rätt att bidra med egna förslag och artiklar. Det är dock inte så att allt kan komma med per automatik. Vi måste publicera material som har sådant innehåll att det följer föreningens stadgar. Vi följer den princip som råder i alla andra tidskrifter, att redaktionen avgör vad som ska tas med och vad som inte ska publiceras. Jag kommer att skicka vidare ditt inlägg så får Stefan Roslund avgöra om han har plats för det i nästa nummer.

Det var bra att du i vårt telefonsamtal nämnde att du själv kunde tänka dig att gå runt och affischera föreningsinformation, något som dock inte stod i ditt brev. Ställer man upp på våra ideal att motverka okritiskt tänkande och blind tro på ufo-fenomenet, att sprida seriös information om ufo-fenomenet, och att vara lyhörd för vad faktiskt de egentliga rapporteringarna innehåller för information - då har man hittat rätt förening.

Med vänlig hälsning
Andreas Ohlsson
Ordförande Stockholms UFO-förening

Marteboljuset

Tiden går och jag slutar aldrig att häpna över människors iver över att få uppleva något utöver det vanliga runt omkring oss. Det har gått tolv och ett halvt år sedan Mikael Sjöberg och jag första gången reste till Gotland för att se det "mystiska" Marteboljuset.

Orsaken var att det hade kommit en rapport till UFO-Sverige som berättade att det fanns ett vandrande ljus utmed en grusväg i Martebo. Ljuset skulle ortens folk ha sett sedan i början 1920-talet. Vi stannade på Gotland under tre dagar och gjorde under den tiden de första testerna samt intervjuade personer som påstod sig ha sett ljuset.

Första kvällen trodde också vi att vi fått se ljuset på riktigt, eftersom de personer som var med oss sa att det var Marteboljuset som kom emot oss. Men efter de tester vi hann med de följande kvällarna förstod vi att vi blivit lurade och att det vi sett var vanligt strålkastarljus från en bil. När vi åkte hem hade vi fått ganska klart för oss att ljuset inte var så vanligt som observatörerna ville framhålla.

Historierna och myterna var många och jag tyckte att det skulle vara intressant att fortsätta att dokumentera Marteboljuset. Sedan dess har jag återvänt till Gotland många gånger. Den myt som berättas mest är den om Knut Stare som var hemma med sin son i torpet där de bodde. En kväll kom det soldater som ville ha mat och dryck. Knut Stare bjöd och var tvungen att skåla med dem. Eftersom han inte var van vid starka drycker somnade han och

när han vaknade var både soldaterna och pojken borta. Nu sägs det att det är fadern som är ute med lyktan och letar efter den son som aldrig kom tillbaka.

Historien har under åren som gått fått lite olika formuleringar. I en version var Knut Stare timmerman. Den senaste historien är att han hade sin hund med sig när han vandrade på myren för att försöka finna sin son.

Även denna höst har jag gjort en utflykt till Martebo. Historierna flödar lika mycket nu som tidigare och vissa av dem har förstörats. När jag kom dit fick jag höra talas om att det var några elever som skulle göra ett skolprojekt och jag kontaktade dem omgående och frågade om jag fick möjlighet att guida dem.

En eftermiddag gick vi tillsammans runt området och jag föreslog då att de skulle passa på att komma till platsen en kväll och göra några egna experiment som visade hur ett ljus kan upplevas i mörker. Det nappade de på.

Samma kväll som vi skulle träffas åkte jag tidigare ut till platsen och mätte upp olika avstånd utmed vägen för att jag när mörkret föll skulle ha referenser till hur långt jag gått. Eleverna som stod kvar vid torpet skulle sedan tala om hur långt borta jag var när jag tände den lykta jag hade med mig. Resultatet blev intressant och visade hur svårt det är att bedöma avstånd i mörker.

Vid	De sa:
50 m	Inte värst långt, 100 m
150 m	200 m

250 m	500 m
450 m	600–700 m

Jag fortsatte att gå cirka 150 meter. De trodde att jag stod vid kanalbron (450 m) och gissade på 700–800 meter. Jag vände och gick tillbaka och stannade vid kanalbron, de gissade att jag fortsatt längre bort, 1.100 meter. Stannade vid 250 meter från dem. De trodde 700 meter.

För att ungdomarna senare skulle ha en referens om de åkte ut själva en kväll så tog jag bilen och åkte runt området så att jag kom körande på den väg som går från Pajse mot Kvie. Först körde jag en liten bit och stannade men fortsatte sedan efter en stund att köra vägen fram. Efter det vände jag och åkte tillbaka till dem.

Under tiden jag hade varit vid Pajse hade två kvinnor anslutit sig till ungdomarna.

De berättade att de sett två ljus och jag bekräftade att det var riktigt eftersom jag hade stannat och släckt strålkastarna innan jag fortsatte. Trots att de hade sett två ljus, precis som de borde, var enligt dem det ena Marteboljuset. Det gick inte att få de två kvinnorna att inse att det var mitt billjus de hade sett. Ljusen hade sett olika ut så det måste ha varit Ljuset, menade de. Jag försökte förklara hur jag kört och att mina strålkastarljus syntes från två olika vinklar. Men de var envisa och sa att jag var tvungen att åka tillbaka och ringa dem när jag kom till platsen för de var helt säkra på vad de sett: ett billjus och ett Marteboljus.

Jag åkte tillbaka och körde

som jag kört tidigare och ringde till ungdomarna. När jag sedan kom tillbaka hade de två envisa kvinnorna åkt iväg. De vill bara inte bli överbevisade. Men tyvärr uppfattade jag det som att åtminstone en av ungdomarna hade blivit påverkad och ville ha det ena ljust till att det måste ha varit Marteboljuset.

En kväll pratade jag med en man som var mycket intresserad av naturfenomen. Vi pratade en hel del om det. Bakom oss stod några personer som bad oss att vara tysta. De tyckte att vi skulle njuta av tystnaden omkring oss. Men den främsta orsaken till att vi skulle vara tysta var med all sannolikhet att många observatörer säger att man skall vara tyst för att inte skrämman bort Ljuset; annars visar det sig inte.

En av de sista kvälfarna blev jag både arg och ledsen över hur historierna förvanskas. Det kom några ungdomar och en av dem var en flicka som berättade att bonden som bor där brukar komma över skogen och skrämman dem som står vid torpet. Enligt flickan hade han satt

upp en skylt vid vägen för att ingen ska åka ner.

Jag frågade om hon hade träffat bonden men det hade hon inte. Historien var bara något som hon hade hört.

Jag förklarade för henne att det hon berättade om bonden, Per Erik "Pricken" Karlsson, inte stämde. Det är villa-ägarna utmed vägen ner mot torpet som satt upp skylten. Vägen är ingen allmän väg. "Pricken" ger sitt tillstånd till att de som vill åka ner får åka förbi hans hus.

Tack för detta är att man nu talar illa om honom och skräpar ner utmed vägen. Dessutom har han under åren som gått lagt ner tusentals kronor på att hålla vägen i bra skick.

Det finns dock en händelse som gjorde att "Pricken" råkade skrämman några ungdomar men det är säkert femton-tjugo år sedan. En kväll när han kom ner till torpet satt en kniv i dörren och han tog bort den. Samtidigt kom en bil körande ner mot honom och han steg åt sidan för han var rädd att skrämman någon när han dessutom stod där med

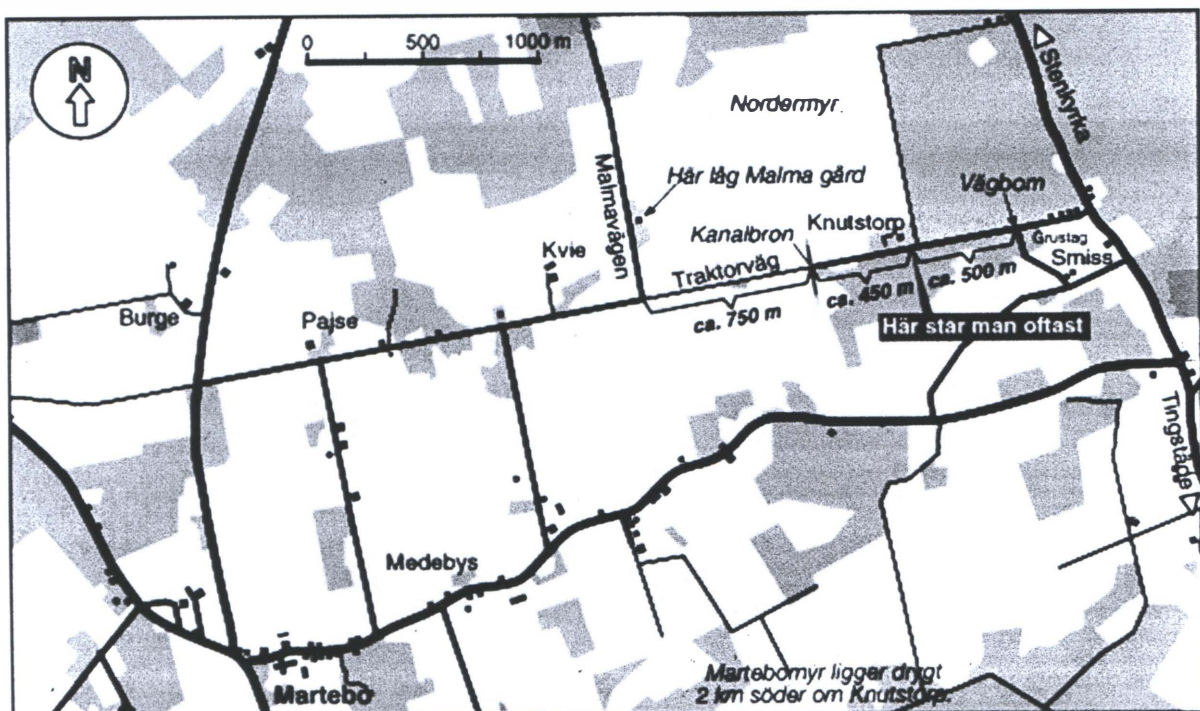
en kniv i handen. Pricken trodde att bilen skulle köra förbi honom men den stannade med strålkastarna lysande i riktning mot honom. Då tyckte han att det var bättre att gå fram och prata med folket i bilen. Men när han kom emot dem blev de så rädda att de åkte iväg i ilfart.

"Pricken" som har bott där sedan 1946 och varit mycket ute på sina åkrar har endast sett ett ljus som han inte kan förklara vid fyra tillfällen.

De flesta jag talade med har sett Ljuset upp till sex-åtta gånger per kväll. Men de har aldrig sett något billjus. Jag kan se lika många billjus på en kväll men aldrig något Marteboljus.

När jag åkte hem hade jag totalt tillbringat 149 kvällar vid torpet; 600 timmar. Det blir cirka 15 veckor om jag räknar med 40-timmars arbetsvecka. Trots det har jag aldrig sett något utöver vanligt förekommande ljus inom ett bebott område.

Inga-Lill Wallin

metro 061006

Vill ha rättvisa

Jurist vill ha skadestånd för ufo-offer

Den tyske juristen Jens Lorek i Dresden hoppas kunna sätta bättre snurr på affärerna med hjälp av utomjordingar. Enligt tysk lag har kidnappningsoffer rätt till skadestånd från staten.

Det borde i rimlighetens namn även omfatta personer som förts bort av utomjordingar, tycker Lorek.

Eftersom de är rädda att bli gjorda till åtlöje undviker de att ta kontakt med rättsväsendet, resonerar han och hoppas att det finns många klienter där ute.

Enligt ufo-klubbar rövas nämligen massor av människor bort varje år, påpekar han.

Att han själv skulle kunna göras till åtlöje tror han inte.

- Hittills har ingen skratat, säger tyske Jens Lorek.

TT REUTERS

24/10 06 metro

Ryss spelade golf i rymden

Michail Tjurin svingar klubban.

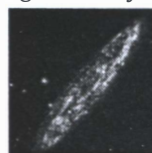
Kosmonauten Michail Tjurin peggade upp golfbollen utanför rymdfärjan ISS.

Golfbollen beräknas vara i omlopp tre dygn för att sedan brinna upp i atmosfären.

TT

Rymden nästa för armén i Kina

KINA Yttre rymden kan bli skådeplats för Kinas väpnade styrkor, enligt en analys publicerad i den kinesiska tidningen Folkets Dagblad i går.

"Vår militär ska inte bara försvara lockar i Kina.

Kinas nationella oberoende och territoriella integritet utan också skydda oceaner, transportvägar och andra ekonomiska intressen samt ... säkerheten i rymden", skriver en grupp anonyma forskare.

Tidigare har inte rymden haft någon särskilt framstående plats i Kinas officiella strategiska planering.

TT

metro 3/10

Foto: CANAL PLUS

Tuff motståndare.

Jorden chanslös vid invasion

LONDON. Jorden ligger helt vidöppen för attacker från rymden. Den brasklappen levererar Nick Pope, tidigare chef för den avdelning som analyserade ufo-iakttagelser åt brittiska militären.

- Det finns inga bevis för att ufon varit fientligt sinnade, men

det går inte att utesluta i framtiden.

- Om så är fallet har jag den obehagligakänslan att intemicket skulle kunna göras. Årligt talat är vi helt oskyddade, säger han till Daily Mirror.

Jens Kärrman

Aftonbladet 12/11 06